HKV
Naslovnica
Dnevne vijesti
Naši komentari
Predavanja sa skupova
Reportaže
Ljubomir Škrinjar
Damir Borovčak
Ante Beljo
Ostale reportaže
Kultura
Vaši prilozi
Izdvojeno
Priopćenja
Obavijesti
O nama
Upute
Pretraži Portal
Poveznice

Google Prevoditelj
Odaberite jezik
Gadgeti podržava Google

Moj HKV
Prijava korisnika
Moje korisničko ime?
Nova registracija

ZLOČINI U ZRINU I BEZOBRAZNA ŠUTNJA (1)

Utorak, 19. siječnja 2010.

Zločini u Zrinu i bezobrazna šutnja (1)

Pogled na Zrin prije srpskog spaljivanja 1943. godine.

Prošle godine u rujnu, na misi zadušnici u Zrinu, predsjednik komisije Justitia et pax biskup Vlado Košić postavio je otvoreno pitanje odgovornima u današnjoj hrvatskoj državi: kako je moguće da nitko od protjeranih Zrinjana do danas nije ostvario pravo na povrat očito nepravedno oduzete imovine!? Pitanje su prešutjeli svi dnevni hrvatski mediji, pitanje zločina u Zrinu prešućuje hrvatska vlast i odgovorna ministrstva. O istini se i dalje bezobrazno šuti, kako nekad u Titovom komunizmu tako i danas u fiktivno slobodnoj Hrvatskoj, jer lažni antifašisti stalno manipuliraju istinom. No u međuvremenu se otkriva strašna podvala. Zbog ultimatuma Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS) u svezi održavanja vladajuće koalicije na vlasti, hrvatska je Vlada pristala da iz rezervnih fondova izdvoji preko milijun kuna za obnovu spomenika u Srbu. Spomenik bi trebao svjedočiti početak antifašističkog pokreta Srba u Srbu, a u stvari je povijesna krivotvorina i predstavlja obilježavanje četničke pobune sa svim pogubnim posljedicama po hrvatski narod od 1941. - 1945. [1]

Slika 21. Zrin, crtež s kraja 18. stoljeća

Povijest hrvatskog naselja Zrina seže daleko u prošlost. Utvrda Zrin spominje se već u 13. stoljeću kada su njome vladali Babonići. Mjesto Zrin, na južnim obroncima Zrinske gore, spominje se u popisu župa 1334.g., kao i postojanje franjevačkog samostana. Od 1347. godine Zrin je u posjedu velikaške obitelji Šubić, koji su se po gradu nazvani Zrinski. Najvjerojatnije 1508. godine rođen je Nikola Šubić u gradu-utvrdi koji je tada bio središnje boravište knezova Zrinskih. Može se predpostaviti i nadnevak rođenja, u prosincu na dan sv. Nikole, jer se nekoć novorođenom djetetu ime davalo po danu rođenja iz katoličkog kalendara. Nikola je od rane mladosti ratovao protiv Turaka te se 1529. u 21. godini istaknuo u obrani Beča.

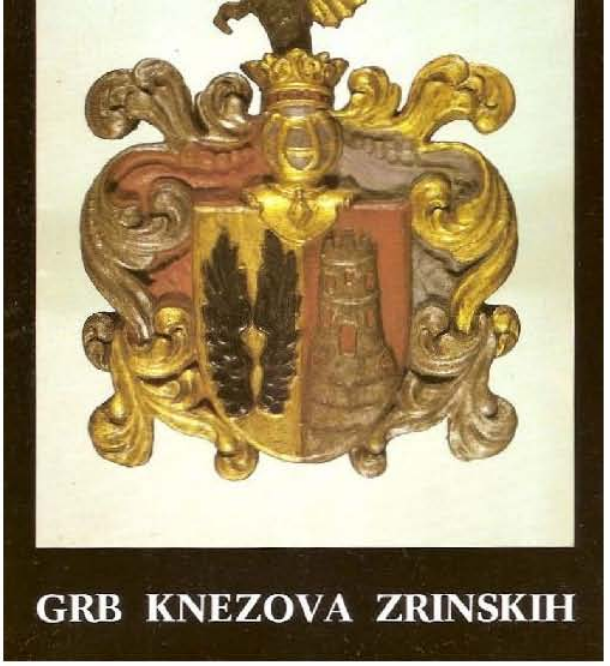

GRB KNEZOVA ZRINSKIH

Prošao je kroz mnogobrojne okršaje i postao je slavan kad je s 400 Hrvata godine 1542. spasio Peštu od sigurne propasti. Tadašnji suvremenici u Europi naveliko su slavili junaštvo Nikole Zrinskog, govoreći da je poslan od samog Boga. Kad je turski sultan Sulejman I. s više od 100.000 vojnika i 300 topova krenuo u šesti vojni pohod na Beč, Nikola Zrinski zatražio od svojih 2.500 ratnika, pretežito Hrvata, obećanje o poslušnosti i vjernosti do smrti. Prije velike i sudbonosne bitke kod Sigeta 7. rujna 1566. prisegnuo je riječima: Ja, Nikola knez Zrinski, obećavam najprije Bogu velikomu, zatim njegovu veličanstvu, našemu sjajnomu vladaru i našoj ubogoj domovini i vama vitezovima da vas nikada neću ostaviti, nego da ću s vama živjeti i umrijeti, dobro i zlo podnijeti. Tako mi Bog pomogao! Svojom hrabrošću i vjernošću Nikola Šubić Zrinski i njegovi vojnici zadivili su tadašnji cijeli kršćanski svijet.

Poslije junačke smrti Nikole Zrinskog pod Sigetom, grad Zrin i dalje ostaje u posjedu Zrinskih. No ne za dugo, Turci su Zrin osvojili 20. listopada 1577. godine. U slijedećim stoljećima grad je nekoliko puta uništavan i obnavljan. U mjestu podno utvrde izgrađena je 1711. župna crkva Našašća Svetog Križa, dok je od ranije na starom groblju postojala nekadašnja franjevačka crkva Sv. Marije Magdalene iz 14. stoljeća. Mjesto Zrin konačno je od Turaka oslobođen 1718. godine. Danas od te moćne utvrde ostale su samo ruševine. No one još uvijek govore o iznimnoj snazi i značaju srednjovjekovne utvrde u kojoj su se rađali i stolovali hrvatski knezovi Šubići Zrinski te kroz više naraštaja nesebično branili Hrvatsku. Te povijesne činjenice detaljno i kronološki opisuje Zrinski zbornik za povijest i obnovu hrvatskog Pounja. [2]

Slavni junak
Nikola Šubić Zrinski Sigetski

Godine 2008. navršila se 500. obljetnica rođenja hrabrog hrvatskog muža, bana i vojskovođe Nikole Šubića Zrinskog. Na sramotu hrvatske vlasti ta je značajna obljetnica jadno prešućena, iako bi povijesna sjećanja na junaka i vojskovođu poput Nikole Šubića Zrinskog trebala biti u središtu pozornosti hrvatske vlasti i javnosti, a svakako i europske. Obrana Hrvatske od turskih osvajača, pod cijenu junačkog života i časne smrti, nezaboravni su povijesni događaji, a grad po kojem Zrinski nose ime i iz kojeg su branili Hrvatsku i Europu, trebao bi biti u središtu hrvatske i europske pozornosti. Nažalost, taj su spomendan u Zrinu hrvatska vlast i politika bezobrazno zanemarili, a hrvatski mediji već uobičajeno prešutjeli. Hrvatskoj vladi trebalo bi biti poznato da Nikolu Šubića Zrinskog izuzetno poštuju i cijene čak u dalekom Japanu [3]. U Tokiju je 2006. japanski muški zbor od tisuću pjevača, pred 10.000 ljudi pjevao »U boj, u boj«, zbog primjera časne i samurajske smrti. To je bio rekord zbornog pjevanja u svijetu.

U mađarskom je gradu Sigetu, sve je pak podređeno i uređeno u znak sjećanja na Zrinskog, na njegovu časnu i slavnu obranu Europe od osmanlijskih osvajača. U Sigetu je predprošle godine svečano obilježena 500. obljetnica rođenja i povijesna uloga Nikole Šubića Zrinskog. A na sramotu hrvatske vlasti, na utvrdi Zrinskih ni hrvatski barijak se nije vijorio! Dapače, pri ulazu u grad lani je goste dočekivao odbačeni i podrapani hrvatski stijeg, dok se u utvrdi pod hrpom kamenja nazirao odbačen jarbol na kojem se nekoć barijak vijorio. Ponižavajuće za posjetitelje i kažnjivo za počinitelje, no tko su ti koji bi na Markovom trgu ili Pantovčaku u Zagrebu o tome razmišljali?

Je li moguće da hrvatske vlasti, političari i dužnosnici izbjegavaju Zrin zbog jednog drugog sramnog događaja o kojem lažni antifašisti šute i prikrivaju strašnu istinu? Hrvatski publicist i pravnik Darko Sagrak još je 2003. [4] u Vjesniku upozorio na tužnu obljetnicu uništenja Zrina iz vremena Drugog svjetskog rata. Pod naslovom Grad koji živi u sjećanjima svojih stanovnika i njihovih potomaka napisao je: Zrin, uz Boričevce, Udbinu, Španovicu i još neka manja mjesta, predstavlja klimaks partizanske odmazde. Djelo je to mračnih sila srbokomunističkog nasilja, od kojeg nisu bili imuni ni partizanski odredi. Partizanska historiografija mudro zaobilazi i prešućuje istinu o tim (i mnogim drugim) stratištima hrvatskog civilnog stanovništva u NDH. (...) Nadnevak 9. rujna 1943. obilježava kraj opstojnosti jamačno jednog od najslavnijih srednjovjekovnih gradova središnje Hrvatske.

Slika 22. Zrin, pogled na naselje i župnu crkvu sv. Križa sa sjeverozapada (snimio E. Laszows prije 1910, negativu Zavodu za zaštitu spomenika kulture Ministarstva za prosvjetu i kulturu u Zagrebu)

Toga dana partizanske snage sručile su se na Zrin, grad po kojem su hrvatske velmože Šubići dobili predikat Zrinski. Partizanska vojska s brojnim snagama napala je toga dana mirno stanovništvo Zrina, grada u kojem uopće nije bilo vojnih snaga regularne vojske. (...) Od 650 stanovnika Zrina, koliko je taj gradić brojio prije početka Drugoga svjetskog rata, ubijeno je od 1941. do rujna 1943. pedesetak osoba. Ako tome pribrojimo stradale 9. i 10. rujna 1943., taj se broj penje na oko tristo stanovnika. Dodajmo još i poubijane na križnom putu, a tih prema iskazima preživjelih ima 67 - doći ćemo do stravičnog broja od gotovo polovice broja stanovnika. No tu se samo simbolički radilo o partizanskoj vojsci, već se radilo o četničkom pohodu onih koji su spremno promijenili kokarde za petokrake. [5] Zainteresirani koji žele više doznati o žrtvama suludog i krvavog divljanja, mogu popis svih žrtava Zrina poimence naći u knjizi Hrvatska Kostajnica i Zrin [6].

Oni koji žele doznati kako su istrijebljene cijele Zrinske obitelji mogu naći detaljni opis mučenja i smrti svakog Zrinjana u knjizi Zrinski zbornik za povijest i obnovu hrvatskog Pounja [7] sa zastrašujućim detaljima o načinu ubijanja staraca, žena i djece. Nakon pokolja i silovanja nastala je tipična sveopća vlaška pljačka i otimačina po kućama i gospodarskim zgradama. Naposljetku cijeli gradić Zrin je zapaljen, gorio je neprekidno dva dana, a zatim su zgarišta sravnjena sa zemljom. O tom strašnom zločinu vape malobrojni preživjeli i raseljeni Zrinjani, te njihovi potomci. A zločina kao da nije bilo dosta 1943., pa su nastavljeni još i poslije 1945. Oni Zrinjani koji su čudom uspjeli preživjeti paljenje Zrina, pa zatim preživjeti Križni put, suđeni su još i kasnije. Tako su Mato Feketić, Mato Maraković i Joso Kristić u lipnju 1946. osuđeni na smrt vješanjem i streljanjem. [8] No, nisu bili jedini, ukupno je 28 Zrinjana izgubilo život poslije „antifašističkog oslobođenja". [9]

Danas u Zrinu ne živi više ni jedan jedini Hrvat! Svi su istrijebljeni ili protjerani bez prava na povratak. A Zrin je bio općinsko središte, postojala je osnovna škola, razvijala se trgovina i obrt. U školu su osim djece iz Zrina dolazila i djeca iz okolnih sela Rogulje, Lotine, Zrinjska Draga. Ta su sela pripadala općinskoj upravi u Zrinu, kao i Zrinski Brđani [10]. Zrin je bio mjesto mukotrpnog rada, ali i blagostanja. Zato je i napadnut i opljačkan od vlaško-partizanskih hordi. Preživjeli mještani danas su već vrlo rijetki, stari i raseljeni na raznim stranama svijeta, a većina ih je našla svoj dom u selu Drenje.

Već treća generacija Zrinjana u zbjegu njeguje uspomene na rodno mjesto svojih predaka. Odgovornost za šutnju o tom pokolju, pljački i progromu leži na hrvatskim političarima, ali još više na medijima koji tom događaju u slobodnoj Hrvatskoj ne posvećuju nikakvu pozornost. Da se istine iz Drugog svjetskog rata prešućuju i lažno tumače već je dobro poznato – iako je to ljudima s razumom i poštenjem nepojmljivo! Potomci zrinskih slobodnjaka, ratnika i težaka, dolaze svake godine u rujnu obilježiti tužnu obljetnicu. Tada stariji traže u šikari zarasle temelje kuća i pokazuju mlađima gdje su nekoć bila njihova obiteljska ognjišta. Fotografije dokazuju kako je Zrin bio gusto naseljeno mjesto u kojem je mačka mogla skakati s krova na krov. Danas je tu pustoš s nekoliko srpskih kuća, nažalost nepravdom niknulih na stoljetnim temeljima hrvatskih kuća.

Damir Borovčak

[1] Ante Beljo: Četnička pobuna i zločin 27. srpnja 1941. (Krug za trg, HIC, prosinac 2009.), str. 66

[2] Zrinski zbornik za povijest i obnovu hrvatskog Pounja, Društvo prijatelja Zrina, Hrvatska Kostajnica 1997.

[3] Damir Borovčak emisija "Vjera u sjeni politike" (Radio Marija, 28. rujna 2008.); HKV-portal, 31. kolovoza 2009. **http://hakave.org**

[4] Vjesnik. 9. rujna 2009., str. 15

[5] Isto kao 1, str.60

[6] Hrvatska Kostajnica i Zrin, Društvo prijatelja Zrina, Zagreb 1992., str. 273 - 277

[7] Isto kao 2, str. 276 - 292

[8] Isto kao 2, str. 41-42

[9] Isto kao 2, str. 292

[10] Isto kao 6, str. 64

Komentari

#1 **DA LI JE NEŠTO ZABORAVLJENO?** — **tonča** 18-01-2010 18:28 **+9**

Da li je istina, da su nakon završetka II svjetskog rata, preostali Zrinjani protjerani iz Zrina u Drenje, a nekom "višom silom" nekim "zakonom" obespravljeni na nekadašnju njihovu zemlju i kuće? Sada imamo dva hrvatska stara grada, značajna za hrvatsku povijest (uz Gvozdansko!), koja se ne trebaju više spominjati! I već se spominju neke kuće, nastale genocidom Hrvata!?

Citiraj

#2 **DA LI JE NEŠTO ZABORAVLJENO?** — **tonča** 18-01-2010 18:31 **+4**

Citat tonča:

> Da li je istina, da su nakon završetka II svjetskog rata, preostali Zrinjani protjerani iz Zrina u Drenje, a nekom "višom silom" nekim "zakonom" obespravljeni na nekadašnju njihovu zemlju i kuće? Sada imamo dva hrvatska stara grada, značajna za hrvatsku povijest (uz Gvozdansko!), koja se ne trebaju više spominjati! I već se spominju neke kuće, nastale genocidom nad Hrvatima
>
> Citiraj:
>
> > ...genocidom nad Hrvatima!?
>
> !?

Citiraj

#3 **tonča** — **MIJO F** 18-01-2010 20:28 **+10**

Pa nezna Mesić gdje je Zrin..ne može čovjek znati gdje je SRB,a gdje je ZRIN..puno je to za Hrvata ukrižanog s Ciganima,pa neka pita četničku komesarku V.Pusić, možda ona zna ili JACA iz madraca?..ni Španovica,Četekovci,Škabrnja..ne zna on i BOG!MFP!

Citiraj

#4 **Zrin!** — **Jusuf** 19-01-2010 08:02 **-6**

Svima stanovnicima koji su preživjeli Josipovićeve partizane III Pupovčeve četnike, koji su izbjegli pred četopartizanskim nožem da spase vlastiti život, svima njima je oduzeta IMOVINA I ZABRANJEN IM JE (POD PRIJETNJOM SMRTNE KAZNE) IZA 45. POVRATAK NA SVOJA SIROMAŠNA STANIŠTA. Raseljeni su kuda kamo, ponajviše po Slavoniji. Najočitija tragična sudbina je u primjerima Boričevca, Španovice ili Zrina. Sva su ta mjesta primjereno uništena, opljačkana, stanovnici poklani ili su uspjeli pobjeći. Na stotine sela, a nakon 45. i gradovi, temeljno su čišćeni od Hrvata (narodnog neprijatelja, Blata, Kaljuže, Tame – Josipović) postupno tijekom rata.

Nakon Tuđmanove velesprdačine («demokratske promjene») iz 1990. ovi ljudi, već ostarjeli, i njihovi potomci su se ponadali da će u «demokratskoj Hrvatskoj» dobiti natrag svoje vlasništvo. Dobili su brus.
Tuđman ih je, prema svojem običaju, grubo odbio. Najočitiji je primjer Španovica: tamo su iza 1945. naseljeni bosanski srbi, koji su nakon zločina koje su počinili između 1991.-1995. brojne zločine nad Hrvatima, iza Bljeska pobjegli. I umjesto da Poglavar Svih Hrvata ispravi nepravdu i pravim vlasnicima vrati njihovo vlasništvo, on je obnovio kuće izbjeglim srbima i dopustio im da se vrate na tuđe vlasništvo.
Pa kako će Tuđman ispravljati nepravde koje su počinili njegovi, odrekao bi se svojih mladenačkih ideala.

Neki (mnogi?) su se ponadali kao je s Poglavarom došao «dah slobode i demokracije», i da se može slobodno govoriti. I tada su se neke stvari krile na taj način da se o njima (bitnim stvarima) govorilo na radiju zagrebu između dva i pet u noći, valjda da nitko ne čuje. Tako sam čuo krajem 1990., u gluhom dobu jedne noći, jednu emisiju, kada je novinarka posjetila neka sela oko Đakova, kamo su komunjari protjherali stanovnike Zrina. Govorili su ljudi, svjedočili svoju gorku sudbinu. I što su rekli? Rekli su da su ih «antifašisti» kao stoku 1945. dovezli kamionima iz Zagreba (neka budu sretni da ih nisu bacili u kakvu jamu) i iskrcali su ih u pustopoljini, u okolici Đakova. Nisu imali ništa. Morali su graditi kolibe, krčiti šume. I preživjeli su - jedva. Međutim, što je bilo najgore je ono što su doživjeli ti Hrvati, srpske žrtve iz Zrina, od Hrvata, susjeda, SVE SAMIH HRVATA I KATOLIKA?

Seljaci iz okolnih đakovačkih sela, SVE SAMI HRVATI I KATOLICI, godinama nisu htjeli razgovarati s njima, za njima su vikali: «Ustaše, bando, vratite se odakle ste došli» i slično, nisu imali pravo na nikavu službu sa stalnom plaćicom, osim škrte poljoprivrede, bili su kao gubavci. Gotovo skrivečki su išli u HRVATSKO ĐAKOVO po poslu, djecu su im druga djeca tukla i progonila (SVE SAMI HRVATI I KATOLICI), nahuškana od roditelja, SVE SAMIH HRVATA I KATOLIKA, život im je bio strašan. Mnogi su morali pobjeći u Njemačku. To su sve svjedočili ti nesretni ljudi novinarki zagrebačkog radija, emisija koja se mogla čuti u gluho doba noći. Je li to ta Hrvatska u kojoj jima 90% Hrvata i katolika? To nije ništa, slika im je Milanović, Josipović, Mesić i slični.

Živjela Hrvatska!

Citiraj

#5 **Pravna drzava za Zrin?** — **Crocop** 19-01-2010 10:50 **+5**

Sta radi DORH i co.? Gdje je ovdje pravna drzava? Mozete vi Hrvate praviti budalama ali necete dokle hocete.

Neznam kada ce se Hrvati probuditi ali da hoce u to uopce ne sumnjam a onda cemo se opet junacki dohvatiti pa ko koga ali ovo se vise nece dugo moci trpjeti.

Citiraj

#6 **Koja pravda?** — **Zagi** 19-01-2010 11:17 **-2**

Nema pravde za 'ustaše'. I tu se svi slažu, od 'desnog' HDZ, orjunaškog HNS, IDS do levog SDP.
Lociraj, uhiti, transportiraj, ubij, raseli...sve možeš na 'ustašama'.
Udri, bre...stoku.

Ni Tuđman nije imao sluha za tragiku hrvatskog naroda u N.D.H ali ni za neke sudbine u nedavnom Domovinskom ratu.

Da je imao, ne bi povlačio naizgled nerazumljive poteze poput stvaranja hrvatske sigurnosne službe od UDBE i ubojica i kriminalaca jugokomunističke brozove bezbednosti.
Ne bi proglašavao aboliciju za četnike.
Ne bi sprječavao vračanje imovine progranim Hrvatima poput ovih iz Zrina.
Ne bi zabranjivao dekretom da HV ide braniti Bosansku Posavinu.
Ne bi zabranio lustraciju, bar onih najgorih komunističkih kriminalaca i terorista poput Manolića i ubojica s Križnog puta.
Ne bi zaustavljao oslobodilačke akcije u Baranji, Okučanima, na tzv. Koridoru života kada je nedostajalo par sati da se srbi totalno razbiju.
Ne bi tolerirao Šuškove nerazgovijetne zapovijedi i kriminal koji je dopustio u oružanim snagama.
Ne bi... dosta toga...

A Tuđman je očito bio 'veliki hrvatski nacionalist' u usporedbi s ovim 'naprosto' gomoljem, crijevnim glistama i puzavcima danas.
Nazdravlje 'braćo ustaše' - kako poručuje cinično Pavićeva YuLa s JRT ekrana!

Citiraj

#7 **sto se moze poduzeti** — **dtuckar** 19-01-2010 11:51 **+3**

umjesto jadikovki, zapitajmo se sto se moze poduzeti ?
U demokratskom svijetu, moze se podnjeti TUŽBA USTAVNOM SUDU, u kojoj se može zatražiti POVRAT imovine - prema postojećem ZAKONU !
Očito je kako pojedinci, "treća generacija" protjeranih zrinjana, to sami ne znaju, ne mogu, nemaju sredstava i sl., pa neće to poduzeti.

Upravo na ovom primjeru, u svijetlu rezolucija Vijeća Europe o osudi zločina komunizma, vidim mogućnost, da sudske procese pokrenu Udruge, poput HKVa, potpomognute prefesionalno-pravničkim iseljeništvom,... redovnim sudskim postupcima, kako i Zakon nalaže ! Kada se iscrpe mogućnosti u HRVATSKOJ, postoje Europski sudovi na koje treba prenjeti procese, a tada se neće moći "zavjetima šutnje" i IGNORIRANJEM, ovaj problem povrata imovine i nadoknade štete, zavlačiti pod tepih !

Dakle, treba organizirati grupu odvjetnika-pravnika, iz Hrvatske i iseljeništva, koji su voljni "pro bono" povesti procese i voditi brigu da se oni, ako je potrebno i internacionaliziraju !

Treba koristiti raspoložive mehanizme prava Hrvatske, EU i svjetskog zakonodavstva !

Od same kuknjave, detektiranja "stanja", nema lijeka, treba pokrenuti akciju !

Na jednom pravcu Doc Marić je isprovocirao diskusiju oko jedne moguće AKCIJE - hoće li je pokrenuti, vidjeti ćemo !

Po meni, primjer ZRINA je idealan za "drugu akciju", prije svega jer je nedvojben, opisan povijesno, a bogme postoje i "nasljednici", a i "zakonodavstvo" koje regulira povrat otete imovine u razdoblju komunizma !

Sada je potrebna organizacija da se to i pokrene.

Uz neizmjernu zahvalu autorima reportaže !

Citiraj

#8 **ODG: Zločini u Zrinu i bezobrazna šutnja (1)** — **Zagi** 19-01-2010 12:22 **+2**

Citat dtuckar:

> Dakle, treba organizirati grupu odvjetnika-pravnika, iz Hrvatske i iseljeništva, koji su voljni "pro bono" povesti procese i voditi brigu da se oni, ako je potrebno i internacionaliziraju !
> Treba koristiti raspoložive mehanizme prava Hrvatske, EU i svjetskog zakonodavstva !
> Od same kuknjave, detektiranja "stanja", nema lijeka, treba pokrenuti akciju !

Jel Vi kolega uistinu mislite da je to realno i objektivno dostižno?

Pa koga briga u tzv. međunarodnoj zajednici za 'tamo neke ustaše iz Zrina'??

Kad već njihova domovina o tome ne vodi nikakve skrbi?

Što da se oni ili bilo tko drugi izvan Hrvatske miješa u to?

A glede Tuđmana... neka mi netko obori teze iz prethodnog upisa?
Što ne znači da ga i dalje ne poštujem kao lidera nove Hrvatske.

Citiraj

#9 **Borovcak i Skrinjar** — **Mislav** 19-01-2010 13:05 **+6**

Moram reci da su reportaze Borovcaka i Skrinjara uvijek nesto posebno. Ovako nesto je jedinstveno na Internetu i to treba cuvati kao kap vode u pustinji.

Citiraj

#10 **da Zagi - realno je** — **dtuckar** 19-01-2010 13:33 **+5**

Točno je, ZAGI, da nikoga nije briga za "tamo neki Zrin i njegove bivše stanovnike"- no, to ne znači da u Europi ne postoje sudovi koji TUŽBE zaprimiti moraju i po njima postupati. No, da bi se do njih došlo, potrebno je proći "stepenicu zvano" HRVATSKO pravosuđe, pa zato treba ići redom, kako ZAKON nalaže.
Dakako, to je dugotrajno i skupo za pojedinca, no za organizirani nastup u ime tužitelja, to je nevažno ! Važno je da TUŽBA uđe u sustav, a po takovim tužbama se i piše povijest. jasno je da nikakva "pravda" ili kompenzacija nasljednicima neće biti postignta, jednopstavno zato, što su genocidnim činom velikosrba, obitelji doslovno istrebljene !
No, tužba i presuda su više nego prevažne zbog:
- povijesne OSUDE zločina komunizma (u Hrvatskoj je to identično služenju velikosrpstvu),
- važno je vratiti imovinu nasljednicima, a ako ih NEMA, tada treba odrediti u GRUNTOVNIM knjigama TKO je taj tko ima pravo raspolagati tom IMOVINOM. Da li je to "država" ili lokalna zajednica ? To je prevažno, da se ne dogodi da lokalnih tri srpskih obitelji, tu "ničiju imovinu" jednostavno "sami sebi dodijele" i zatru ionako zatrti "svaki trag imena..." !

Ako to HRVATSKI sudovi NEĆE, iz ovih ili onih, na kraju formalnih razloga riješiti, tada će se taj "vrući krumpir" prebaciti u Strassburg. No, "nekakvu odluku", temeljem "nekakvih zakona EU", ce taj sud trebati donjeti !
CIjeli taj sudski proces trajati ce godinama, ishod je, slazem se, neizvjestan, no ako se NIDŠTA NE PODUZME, nema baš nikakve nade da se spriječi naseljavanje "istočnih nam susjeda" !

Ovo je doista važno i prevažno pitanje, do sada je bilo izbrisano sjećanje iz ŠKOLSKOG procesa da se to i dogodilo, pa vrlo mali broj HRVATA zna za slučaj ZRINA, Boričevaca, Gvozdenskog....

Zahvala autorima reportaža što su problem detektirali i opisali, sada treba ići drugi korak, a upravo su to TUŽBE, kao normalni dio procesa "demokracije", radi utvrđivanja činjenica i istinske kompenzacije žrtvama (makar posthumno) !

Mnogi su poput Vas ZAGI, koji će odmahnuti rukom i ne učiniti ništa - to je baš ono što počinitelji, komunisti bivši i sadašnji, žele. Sada su "opet u sedlu", jer njihov je odabranik, zahvaljujući medijskim manipulacijama, bez previše "inženjeringa", pobjedio.
Osjećaju se moćno sprovesti "mirno reintegraciju u Region", a to im treba zagorčati, na svim poljima.

Ova tužba je jedan od pravaca "zagorčavanja" !

Ili Vi Zagi mislite, da ionako ništa nema smisla, pa treba sve prepustiti sudbini (zaboravu) i ravnodušno se okrenuti od malobrojnih preživjelih Zrinovaca...

Osobno, mislim suprotno ! Pitanje je tko može djelovati organizacijsko-mobilizatorski i za "pro bono" princip rada privući kvalificirane pojedince voljne "učiniti nešto" !

Citiraj

#11 **ODG: Zločini u Zrinu i bezobrazna šutnja (1)** — **Zagi** 19-01-2010 14:17 **+1**

Citat dtuckar:

Ova tužba je jedan od pravaca "zagorčavanja" !

Ili Vi Zagi mislite, da ionako ništa nema smisla, pa treba sve prepustiti sudbini (zaboravu) i ravnodušno se okrenuti od malobrojnih preživjelih Zrinovaca...

Osobno, mislim suprotno ! Pitanje je tko može djelovati organizacijsko-mobilizatorski i za "pro bono" princip rada privući kvalificirane pojedince voljne "učiniti nešto" !

U pravu ste. Nisam mislio da se treba povući niti nedaj-Bože zaboraviti.
Ali sam svjestan realnosti i dugotrajnosti takvih postupaka.
I rekoh sve bi bilo rješivo da postoji drugačija klima u Domovini.
Tražiti pravdu po svijetu... to je zadnje što se treba i može.

I ne samo Zrin... treba im svaki dan 'nabijati na nos' zločine koje je počinila banda boljševika i kriminalaca tijekom i poslije WW2.
Pa neka kažu da za te žrtve nema PravDe.

Ali se slažem s Vama!
Treba im zagorčati situaciju ako baš ništa drugo ne možemo.

Citiraj

#12 **Zagi** — **MIJO F** 19-01-2010 17:41 0

Da nis mal popio?koji ti je ku... pa nisi ti veći "ustaša" od mene niti bilo tko u RH..što si počeo pisati nebuloze o F.Tuđmanu?Kakve je ON to zaustavljao akcije u b.Posavini?Ne izreci to NIKAD u selima od N.G. do Županje (nema sela bez 25 žrtava)ostati ćeš bez glave, domaći puk se razbježao po cijelom Svijetu i plačao nam da ih pustimo!Vukovar "grad Heroj",pa to izdali JASTREBI i veliki i mali,to je Tuđman branio kao da je to Sesvete ili N.Gorica.Baranja po svom strateškom položaju nije bila bitna i odličnom strategijom ostala u RH i ne razvaljena.A DRŽAVU je išao stvarati s onima koji su ga poslije izdali na čelu sa Stipom Mesićem..kao i danas NITKO NIJE HTIO NEZAVISNU SAMOSTALNU SUVERENU HRVATSKU DRŽAVU..i da je poživio i nac. pitanje hrv. naroda u BiH bi riješio i ne bi morali opet u RAT..evo čak i ŽEPE objavio danas rat ČETNIKU DODIKU!MFP!

Citiraj

Osvježi listu komentara
RSS za odgovore na ovaj komentar.

Dodaj komentar

Sadržaji koji nisu u skladu s običajima javnog komuniciranja biti će izbrisani.

Anonimno iznošenje optužbi na račun osoba iz javnog života, čime se odgovornost za tvrdnje prebacuje na Portal, nije dozvoljeno.

Čitatelji koji se nisu prijavili na Portal prije slanja komentara moraju radi zaštite od spama **unijeti sigurnosni kod** koji se nalazi iznad dugmeta "Pošalji".

Ime ili nadimak (obavezno)

E-pošta (obavezno, ali se ne objavljuje s komentarom)

Naslov

20000 znakova ostalo

Obavijesti me o komentarima koji će uslijediti

Osvježi

Pošalji

JComments

Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća © 2010. Uz navođenje izvora, odnosno autora, sadržaji objavljeni na ovom portalu mogu se slobodno preuzeti.
Softverski sustav **Joomla** objavljen je pod **GNU/GPL Licencom**.